

Απόφαση σταθμός του Δικαστηρίου για τις παραγραφές

[22.12.2016]

Η πολλοστή παράταση του χρόνου παραγραφής που επιθυμεί να δώσει το ελληνικό κράτος για αναδρομικούς ελέγχους σε φορολογικές υποθέσεις και έχει προκαλέσει το μένος των δανειστών κρίνεται παράνομη έπειτα από απόφαση του δικαστηρίου.

Πάγιο αίτημα των τριετών είναι να «δοθεί βάρος στις ζωντανές υποθέσεις και όχι στα φαντάσματα του παρελθόντος», με γνώμονα και την προ μιας εβδομάδας -9 Δεκεμβρίου 2016- απόφαση σταθμό του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η οποία διαμορφώθηκε έπειτα από δίκη που κέρδισε η δικηγόρος Ήρα Κωτσαλά και αφορούσε σε φορολογικές υποθέσεις πελάτη της.

Σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου οι έλεγχοι για τη λίστα Λαγκάρντ έχουν παραγραφεί για τους παρακάτω λόγους:

1. Εφαρμόζεται ο κανόνας της πενταετούς παραγραφής. Εξαίρεση είναι η δυνατότητα κοινοποίησης συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου εντός δεκαετίας αν υπάρχουν νέα συμπληρωματικά στοιχεία.
2. Με βάση το σκεπτικό αυτό οι χρήσεις μέχρι το 2006 έχουν παραγραφεί. Επομένως το κράτος δεν έχει δικαίωμα ελέγχου.
3. Δίδεται ορισμός των νέων στοιχείων σύμφωνα με τη μέχρι σήμερα νομολογία και το δικαστήριο αποφαινεται ότι τα στοιχεία τραπεζικών λογαριασμών στην ημεδαπή δεν συνιστούν νέα συμπληρωματικά στοιχεία, διότι σύμφωνα με το άρθρο 66 του ΚΦΕ η φορολογική αρχή είχε τη δυνατότητα να άρει το τραπεζικό απόρρητο και να τα πληροφορηθεί εντός της αρχικής πενταετίας, κατά την οποία είχε δικαίωμα να προβεί σε έλεγχο και κοινοποίηση φύλλου ελέγχου. Άρα, οι χρήσεις από το 2007 έως το 2010 θεωρούνται παραγεγραμμένες. (Βάσει κοινής λογικής, εφόσον κλείσει το 2016, θα συμπεριλαμβάνονται και οι χρήσεις του 2011.)

Μετά τα ανωτέρω το δικαστήριο έκρινε ότι ο ισχυρισμός του Δημοσίου ότι η παραγραφή σχετικά με καταθέσεις για λίστα Λαγκάρντ παρατάθηκε με το νόμο του 2013, διότι είχε ήδη εκδοθεί σχετική εισαγγελική παραγγελία από το 2012, είναι εσφαλμένος και δεν αποδείχθηκε, διότι τα σχετικά στοιχεία παραδόθηκαν στον έλεγχο με νεότερη, από 2014, εισαγγελική παραγγελία και όχι με αυτή του 2012, με αποτέλεσμα η συγκεκριμένη υπόθεση να μην καταλαμβάνεται από τη διάταξη του 2013 για παράταση της

παραγραφής.

Με πιο απλά λόγια, το σκεπτικό της απόφασης θεωρείται κόλαφος για το υπουργείο Οικονομικών. Βγαίνουν άκυρες οι εντολές ελέγχου (άρα και τη διακοπή της παραγραφής) για τις περισσότερες -αν όχι όλες- τις λίστες, επειδή εκδόθηκαν μαζικά και αναφέρονται συλλήβδην σε ολόκληρο το περιεχόμενο κάποιων CDs και όχι ονομαστικά κατά περίπτωση, σε κάθε έναν ξεχωριστά από τους συνολικά 1,3 εκατομμύρια ελεγχόμενους.

Ακόμα χειρότερα, το δικαστήριο καταρρίπτει και τους ισχυρισμούς της φορολογικής αρχής ότι στην επίμαχη υπόθεση ισχύει 10ετής ή και 20ετής παραγραφή του δικαιώματος του Ελληνικού Δημοσίου να ασκήσει έλεγχο, θεωρώντας ότι τα στοιχεία που επικαλείται η Εφορία ως «νεότερα» ή «συμπληρωματικά» (οπτικός δίσκος – CD) είναι στην πραγματικότητα «παλιά» (υπόλοιπα τραπεζικών καταθέσεων) και άρα, αφού δεν τα αξιοποίησε τόσα χρόνια και δεν εξέδωσε ποτέ πιο πριν εντολή ατομικού ελέγχου. Επομένως, ισχύει και για τους ελεγχόμενους της λίστας Λαγκάρντ το δικαίωμα 5ετούς παραγραφής (2008 και πριν), όπως και για όλους τους υπόλοιπους φορολογούμενους που δεν έχουν υποστεί έως τώρα κανέναν φορολογικό έλεγχο.

Ποια παράταση, λοιπόν, επιδιώκει να δώσει το ελληνικό κράτος, όταν οι έλεγχοι δεν παράγουν πια έννομα αποτελέσματα και είναι άκυροι και παράνομοι;

Η μόνη απάντηση που μπορεί να δώσει το Δημόσιο είναι ότι θα κάνει αναίρεση για να εκδικαστεί εκ νέου η υπόθεση από το ΣτΕ. Τότε, όμως, τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα, αφού η παραπάνω απόφαση είναι εξαιρετικά τεκμηριωμένη και συμπεριλαμβάνει όλες τις λίστες με τα εμβάσματα. Σύμφωνα δε με τους δανειστές, “οι υποθέσεις χάθηκαν, οι έλεγχοι αυτοί σε παλιές υποθέσεις δεν έχουν νόημα πια.”

Όπως όλα δείχνουν, είτε με την παράταση που θέλει να δώσει η κυβέρνηση είτε χωρίς, φαίνεται πως δημιουργείται Νομολογία με την οποία οι υποθέσεις αυτές (υπό προϋποθέσεις) καταπίπτουν ήδη στα δικαστήρια και οι μόνοι που έχουν λόγο να πληρώσουν είναι όσοι είναι πιασμένοι για τα καλά στη φάκα της Εφορίας. Ακόμα και στο ΣτΕ να καταφύγει το Δημόσιο για να προσβάλει την απόφαση, η αβεβαιότητα δεν ευνοεί το εισπρακτικό σχέδιο της κυβέρνησης.

Πηγή: Taxheaven